

paa mange Steder finde Mønter liggende, som ere afgivne fra Møntkabinettet, som ikke værende nødvendige for Statens Møntsuiter, men som nyttige til at bestemme Oldsagers Alder. Jeg tror derfor, at man ikke bør udelukke eller rettere at man bør begunstige en Samvirken mellem det oldnordiske Musæum og vort Møntkabinet, en Samvirken, som, saa længe oldnordisk Musæum har bestaaet, altid har fundet Sted, og jeg tror, at man vil begunstige denne Samvirken bedre ved at lade Møntkabinettet forblive i samme Bygning eller samme Bygningskomplex som det oldnordiske Musæum, end ved at flytte det ud i en Bygning med hvis øvrige Indhold denne Møntsamling i og for sig aldeles Intet har at gjøre. Jeg tror nok at turde paastaa, at de, som i Virkeligheden komme og besøge Møntsamlingen for at studere der, ere saa godt som aldrig Kunstnere eller overhovedet Folk, der søge den i kunstnerisk Siemed; ja maaste vore egne Møntbedsmænd søge Samlingen — det vil jeg gjerne tro — men ellers tror jeg, at man kan sige, at for dem, der ellers beskæftige sig med Kunst og med Kunsthistorie her til Lands, er Møntsamlingen en luffet Bog og en Samling, som aldrig benyttes. Jeg ser ikke, at der er noget som helst Onskeligt i at faae denne Samling logerende i den samme Bygning som Maleri- og Skulptur-samlingen. Noget ganske lignende gjælder vort Antikkabinet. Hvis Antikkabinettet var en Samling af antike Skulpturer fra den klassiske Oldtid, fra Romerne og Grækerne, laa det meget nær at stille den op i samme Bygning, hvor ellers Landets Skulptur-samlinger tænkes anbragte, men naar man gaar hen og ser denne Antiksamling, som meget betegnende fører Navnet Antikkabinettet — den er ikke større end et Kabinet — vil man opdage, at hvad der findes af Skulpturer, der have Kunstværdi, reducerer sig til et Brudstykke af en af Parthenonsmetoperne, som faldt ned ved Merosinis Bombardement, da Venitianerne bombarderede Athen, og dette Brudstykke, som ganske vist er en stor Kunststat, er saa stort som min Haand, og det er, saavidt jeg erindrer, det eneste Stykke der, som har nogen særegen Værdi som Skulptur. Hvad der ellers findes af Antikviteter, maa ikke betragtes som Kunstsager, men som Produkter af den antike Industri, og der gjælder om dem det samme, som gjælder om Mønterne, at disse fornemlig romerske Oldsager meget ofte ere et uvurderligt Hjælpe middel til Studiet af vore egne nordiske Oldsager, og at det af den Grund vilde være misligt at sætte en altsor stor Afstand i Rum mellem disse to Samlinger, Antiksamlingen og det oldnordiske Musæum, som ved at henlægge

Antiksamlingen i Rosenborghave og maaste lade det oldnordiske Musæum faae Plads et Steds ud ad Besterbro, eller hvor man ellers kan finde en Grund dertil under den sørgelige Nød paa disponible Byggegrunde, som Staten for Tiden lider under. Jeg kan tænke mig en Grund til, at man vil anbringe Antiksamlingen og Mønt- og Medaillesamlingen i samme Bygning som Billedgalleriet, den nemlig, at man saavidt muligt vil skaffe Billedgalleriet anbragt i en øverste Etage, hvor man vil kunne skaffe en behøvelig Del af det Lys fra oven igjennem Taget, og naar man skal have en øverste Etage til Billedgalleriet faar man jo en Underetage, hvor man passende kan putte de andre Samlinger af Veien. Jeg skal indrømme, at Overlyset giver et deiligt roligt Lys til at betragte Malerierne i, men det bør dog tages i Betragtning, at neppe alle de Malerier, som vi faktisk have i vort Billedgalleri, ville være tjente med et saa overordentlig gunstigt Lys. Vi se jo hvert Aar paa Foraarsubstillingerne, at det ikke er alle Malerier, som tage sig bedst ud i den Belysning fra oven, der er tilveiebragt i de midterste Sale. De fleste — eller saa godt som alle Malerier — ere malede med Sidelys og beregnete paa at skulle hænge i Sidelys, og jeg tror derfor, at det turde være mindre vel betænkt at bringe store Offre for at skaffe Øventlys til alle Malerier. Jeg tror derfor heller ikke, at denne Grund egentlig taler for at trække de to mindre Samlinger ud i den projekterede Bygning i Frugthaven ide ved Rosenborg. Jeg stjønner ikke rettere, end at en stor Del af Billedgalleriet, som det er, meget godt kan hjælpe sig med at hænge i Værelser i Stueetagen, hvor det faar Lys fra Siden af, forudsat at Bygningen kommer til at ligge saa frit, at det reflekterede Lys ind igjennem Vinduerne ikke bliver altsor uroligt og slet. Der er en Ting endnu at bemærke ved denne Belysning af den ny projekterede Bygning i Rosenborg Frugthave, forudsat at man vil have Mønt- og Medaillesamlingen deri, og det er, at denne Bygning ved at komme til at ligge i Haven, saavidt jeg stjønner, vil komme til at ligge temmelig isoleret og, hvad der er det samme, derved temmelig ubevogtet. En Bygning, som ligger i en besærdet Gade, er jo altid under Publikums Kontrol, om jeg saa maa sige, foruden under Politiets. En Bygning, som ligger inde i en Have, hvor intet Menneske kommer, og som tillige er ganske ubeboet, er i en ganske særlig Grad udsat for Indbrudstyveri. Brandfare er ikke den eneste Fare, der kan ramme offentlige Samlinger, det har man jo set mange Exempler paa, og navnlig mener jeg, at Mønt- og Medaille-